

der kunde være Spørgsmaal om at kalde et Tilbud — eller de Vilkaar, som ere blevne antydede for mig, som der var nogen Rimelighed i at antage, som have forekommet mig acceptable. Og der er jo for en Finansminister ikke andet at gøre, end at overveje Situationen i hvert enkelt Tilfælde; det kan ikke nytte noget, at han siger: Her maa du absolut slaa til, for det bliver et tungt Ansvar for dig, hvis du en Gang kommer til at slutte Laanet paa ugunstigere Vilkaar end dette. Det maa han være beredt til at bære, hvis det stiller sig saaledes. Han maa tage sin Beslutning under Hensyn til, om han, som den øjeblikkelige Situation foreligger, mener, at der er Forhold, som i Fremtiden ville kunne stille sig saa meget gunstigere, at han har rimelig Udsigt til da at opnaa bedre Vilkaar. Overfor de mere eller mindre solide Muligheder, der have været, har det altsaa staaet saaledes for mig, at naar Balancen i vore Finanser var sikret, havde vi yderligere i vor Favør et væsentligt Moment, som vi hidtil have maattet savne, og at dette vilde det være rimeligt at afvente, saafremt der ikke frembød sig et Tilbud, som maatte anses for i alt Fald nogenlunde acceptabelt, og det har der ikke hidtil foreligget.

Estrup: Jeg tør ikke benægte, at det Tilfælde ogsaa har foreligget for mig som Finansminister at maatte søge et Laan, og den højtærede Finansminister har vistnok fuldstændig Ret i, at i saadanne Tilfælde skal man ikke rende til Kreti og Pleti. Det har jeg heller aldrig gjort; jeg er ikke en Gang gaaet til den høje Rigsdags Medlemmer for at spørge om deres Raad med Hensyn til, hvorledes en saadan Sag skulde ordnes. Men hvad jeg tør sige med Bestemthed, er, at en saadan Sag har jeg aldrig forelagt for Rigsdagen saa sent, at den ikke kunde tage Beslutning om den, fordi Tiden ikke tilod det.

Bramsen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre. Vi have nu hørt, hvorledes den højtærede Minister begrundet, at han ikke nærer nogen Frygt med Hensyn til disse to Veksellaans Indfrielse i 1912. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, jeg haaber, at den højtærede Minister, naar Tiden kommer, vil faa Ret i denne Henseende saavel som med Hensyn til sine andre Forhaabninger. Uagtet jeg mener, at det ret tydeligt fremgik af, hvad jeg udtalte første Gang, vil jeg dog gerne paa dertil given Foranledning udtale,

at vor Holdning i denne Sag alene er dikteret af Hensyn til Landet. Der er ikke Tale om, at der i vor Tilslutning i denne Sag skulde ligge nogen som helst Tilslutning til den Finanspolitik, som i det hele taget er ført, og som, saa vidt vi kunne se, sigtes fortsat. Til den have vi ikke nogen Tillid, vi have kun Grund til at nære Mistillid til den. Men det var altsaa netop det, jeg mente, det var bedre at komme ind paa ved en anden Lejlighed, derfor udtalte jeg mig i mit forrige Foredrag saa kort, som jeg gjorde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt. Det næste Møde afholdes om 5 Minutter, og jeg vil da udbede mig Tingets Samtykke til at sætte under Forhandling:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Fornyelse af det ifølge Lov af 29. Oktober 1910 optagne midlertidige Statslaan.

Mødet hævet Kl. 3⁵.

21de Møde.

Fredag den 8. December, Kl. 3¹⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fornyelse af det ifølge Lov af 29. Oktober 1910 optagne midlertidige Statslaan.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles uden Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Sam-